

Zegenende handen!

Liturgiesuggesties:

Gezang 229: 1, 2, 3, 4 en 5

Psalm 47: 1 en 2

Handelingen 1: 1-11

Psalm 96: 1 en 2

Openbaring 1:9-20

Psalm 96: 5 en 7

Na verkondiging: Gezang 476: 4 en 5

Heid. Cat. Zondag 18

Gezang 259: 1 en 2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongelui,

Een paar koppen in mijn ochtendkrant van gisteren:

“Milieuactivist verdacht van moord Fortuyn.”

“Vrouw van schutter volkomen verrast.”

“Milieuclubs nemen afstand van moord.”

“Uefa Cup finale gaat door.”

“Stembiljet wordt condoleanceregister.”

“Aanslag roept op tot meer gebed.”

Ik kan mij, broeders en zusters, jongelui, niet voorstellen dat u - net als ik en vele anderen - niet geraakt, geschokt bent door de lafhartige moord op Pim Fortuyn.

Dat zoiets kan gebeuren in ons democratische vaderland.

Je mag dan zo je eigen oordeel hebben over de geloofwaardigheid van zijn partijpolitieke programma ...

Je mag zo je eigen mening hebben over de persoon Pim Fortuyn ...

Maar dit wens je hem, dit wens je niemand toe.

Dat je stem op deze wijze wordt gesmoord.

En we vragen ons onthutst af:

Waarom deze gruwelijke daad?

Wat zijn de motieven van de dader?

Hoe kan iemand zover komen dat hij - in koelen bloede - een mens van het leven beroofd?

Misschien dat u een andere aanloop verwacht had voor de preek van vanmorgen.

Het is toch Hemelvaartsdag, dominee?

Moet dat nou, de krant op de preekstoel, vanmorgen?

Mag ik u en jou herinneren aan een preek van een paar weken geleden.

Over Mattheüs 24.

Over de tekenen der tijden.

De voetstappen van de Here Jezus.

Waar is de Here Jezus nu de hele wereld - inclusief ons eigen lieve vaderland - in beroering lijkt te raken?

Waar ís dan de Here Jezus?

*

Zegenende handen.

Dat is, gemeente, het laatste wat Jezus' discipelen van Hem zien ... als Hij naar de hemel gaat.

Zegenende handen.

De handen met daarin de littekens van het kruis.

Dat is het laatste.

Dat is het einde van ruim drie jaar optrekken met een Meester waar je van bent gaan houden.

Een Meester die je zo geweldig boeiend kon vertellen over de dingen van God, over het Koninkrijk dat komen zal.

Zegenende handen.

En dan ... dan is het uit.

Weg is Jezus.

De hemel wordt gesloten.

En daar staan ze dan ... elf discipelen.

Elf leerlingen van Jezus.

Zij moeten het spoor van Jezus ... doortrekken ... de wereld door.

Met een opdracht en een belofte worden zij als gezanten van Jezus - de wijde wereld in gezonden.

De opdracht is duidelijk: "Maakt discipelen."

'Maak volgelingen.'

Hoe?

Door het onderwijs van de Meester voort te zetten.

De mensen te vertellen van Gods Koninkrijk, van zijn liefde, van zijn Zoon.

Vertellen van de kruisiging en van de opstanding, van de hemelvaart en de wederkomst.

Vertellen, getuigen ... in Israël, in Turkije en Griekenland, in Spanje en in Rome.

Sommigen vermoeden zelfs dat enkele apostelen in India en in China zijn geweest.

In ieder geval ... ál de volken moeten het evangelie horen.

"En doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest ..."

Geef hen het teken van de Drieënige God en van het nieuwe verbond dat vast ligt in het bloed van Jezus Christus.

"En leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb."

Zo stuurt de Meester zijn leerlingen de wereld in.

Met een opdracht.

Maar ook met een belofte.

"En zie, Ik ben met jullie ..."

Woorden die herinneren aan de uittocht uit Egypte.

"Ik ben, die Ik ben."

'Ik ga met jullie mee.'

Immers ... God heeft zijn volk uit Egypte bevrijd.

God heeft hen - door de hand van Mozes - naar het land der belofte gebracht.

Hij gaat mee: 'Ik ben met jullie!'

'Tot aan de uitersten van de aarde.'

'Tot aan de uitersten van de tijd.'

"Al de dagen tot aan de voleinding der wereld."

'De Heilige Geest zal je de kracht geven.'

En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen."
Boven elf discipelen sluit op Hemelvaartsdag de hemel.
Een wolk onttrekt Hem aan hun gezicht.
Weg is de Meester.
Weg is Jezus.
Maar wáár is Jezus nu gebleven?

*

Het zal je, gemeente, maar gebeuren.
Midden op de dag, op een zondag.
De hemel gaat voor je open en ... de Here Jezus verschijnt aan je.
Dat brengt je toch van je stuk?
Dat verandert toch je leven?
180 Graden om.
Dat overkomt Johannes op Patmos!
Verbannen om zijn geloof naar een eilandje voor de kust van Turkije.
Een Romeinse strafkolonie.
Stenen bikken.
Stenen sjuwen van de heuvels naar de schepen in de haven.
Johannes op Patmos.
Eens de voorganger van de gemeente van Efeze.
Op de eerste dag van de week hoort hij een stem.
Een stem vanuit de hemel.
De stem van iemand als een mensenzoon.
En Johannes schrijft:
"En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij sprak.
En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren, en te midden van die kandelaren iemand als eens mensen zoon, ..."

Johannes, gemeente, keert zich om en ... ziet!
Dat zijn twee handelingen.
Je omkeren en ... zien.
Omkeren. Van richting veranderen.
Een draai van 180 graden maken.
Je richten naar de stem, die tot je spreekt.
De Bijbel noemt dat met een vergelijkbaar woord: bekering.
Dat is iets wat Jezus steeds weer van ons vraagt.
Als Hij Zich openbaart, als Hij gaat spreken ... niet de andere kant op blijven kijken ...
maar je omkeren, je bekeren.
En als je je omgekeerd hebt ... niet de ogen en je oren sluiten, maar ... ze opensperren.
Dan pas zie en hoor je, wat ook Johannes ziet en hoort.

Even terug naar ons zelf.
Waar is de Here Jezus?
Ik denk wel eens ... zouden veel mensen vandaag de dag het zicht op de Here Jezus zijn kwijtgeraakt, omdat zij hun ogen en hun oren voor Gods Woord hebben afgesloten?
De mens van vandaag is toch machtig, mondig.

Eigenlijk heeft die mens van vandaag de Here Jezus niet nodig.
Laat staan dat die Jezus iets zou zijn als een Verlosser, een Bevrijder.
Want een mens van vandaag heeft geen verlosser of bevrijder nodig.
Je verlost je zelf toch, als het nodig is?
Je bent toch een vrij mens?
Een mens, die kan doen en laten wat 't ie aardig en leuk vind?
Ik denk wel eens ... wil de mens van vandaag het zicht op de Here Jezus terugkrijgen
dan zal hij zich moeten omkeren, zich moeten bekeren en moeten luisteren naar wat
Gods Woord over deze Heiland zegt.

*

"En toen ik mij omkeerde, zag ik ..."
Het is trouwens, broeders en zuster, jongelui, huiveringwekkend wat Johannes in dit
visioen te zien krijgt.
Op de dag van de opstanding en van de verschijning van de Opgestane Heiland, ziet
Johannes de Here Jezus als de Zoon des Mensen.
Zijn visioen lijkt op dat van Daniël, een van de 'grote' profeten van het Oude
Testament.

Even iets over Daniël.
't Is net een hemelvaart.
't Is net de Openbaring van Johannes.
In zijn droomgezicht in Daniël 7 ziet Daniël iemand gelijk een mensenzoon (Daniël
7:13).
Hij komt met de wolken en hij wordt voor gebracht voor een Oude van dagen.
"En - profeteert Daniël - Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke
macht, en alle volken, natiën en talen dienden Hem.
Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn
koningschap is een, dat onverderflijk is."
De overeenkomsten tussen Daniël 7 en 10 en het bijbelboek Openbaring zijn niet
toevallig.
Ik geloof en weet wel zeker dat de Heilige Geest ervoor gezorgd heeft dat wat
Johannes op Patmos opschreef ... herinneringen opriep bij de lezers in Klein-Azië.
Zij moeten bij het lezen van de Openbaring gedacht hebben: 'Dit is waarover de
profeet Daniël heeft gesproken.'
'Wat hij geprofeteerd heeft wordt nu werkelijkheid!'

*

Johannes ziet hier, Jezus, als de Zoon des Mensen.
Die aanduiding: Zoon des Mensen komt in de Bijbel vaker voor.
Maar liefst 50 keer bij de andere profeet, bij Ezechiël.
Dan worden deze woorden vertaald met: mensenkind.
Letterlijk staat er eigenlijk: Mens van de aarde, zoon van Adam.
Uit de evangeliën blijkt dat Jezus Zichzelf zo noemde.
Op 90 plaatsen in de evangeliën kom je deze titel tegen.
'Zoon des Mensen' dat duidt op nederigheid en zachtmoedigheid.
Jezus is ... de Zoon des Mensen.

Hij is de zoon van Adam, die door Zijn geboorte en in Zijn lijden aan ons mensen gelijk is geworden.
Maar die ook - in zijn overwinning op de dood - de Machtige is gebleken.

*

Hoe ziet die Zoon des Mensen er dan uit?

"En toen ik mij omkeerde, zag ik (de zeven gemeenten in Klein-Azië als) zeven gouden kandelaren,

* en te midden van de kandelaren iemand als eens mensenzoon (iemand die op een mens leek),

* bekleed met een tot de voeten reikend (priester-)gewaad, en de borsten omgord met een gouden gordel (als teken van zijn koninklijke waardigheid),

* en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw (teken van zijn reinheid en zijn goddelijkheid),

* en zijn ogen als een vuurvlam (ogen die alles doorzien en verteren wat onrein, wat zondig is);

* en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt (daarmee zal hij als overwinnaar zijn vijanden onder de voet lopen),

* en zijn stem was als een geluid van vele wateren (geweldig, majesteitelijk, iedereen móet wel naar Hem luisteren of hij wil of niet).

* En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand (de sterren zijn het symbool voor de zeven engelen die de zeven gemeenten in Klein-Azië in de verdrukking ... beschermen)

* en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard (het zwaard van het Woord van God, dat de diepste gedachten van de harten van mensen zal blootleggen)

* en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht (zo verblindend, zo hemels is zijn gestalte)."

Het is, broeders en zusters, jongelui, niet te verwonderen dat Johannes "als dood voor zijn voeten" neervalt.

Het zal je maar gebeuren.

Je zult op zondag - midden op de dag - maar zoiets huiveringwekkends mogen zien.

Jezus Christus, in zijn heerlijkheid en majesteit.

Als priester en als koning.

Als dé grote Hogepriester en als dé Koning der koningen.

Telkens in de Bijbel lees je, dat als mensen iets van die heerlijkheid en majesteit van God mogen zien, ze als dood op de grond vallen.

Zó overweldigend, zó anders is God.

Maar telkens lees je in de Bijbel ook van de ontfermende genade van God.

Hij verteert mensenkinderen niet met vuur ...

Hij spreekt hen liefdevol aan.

Bemoedigt ze.

En ... geeft ze een goddelijke opdracht.

Zo ook hier:

"En Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide:

Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk."

*

Eerst dat gebaar.

"Hij legde zijn rechterhand op mij."

Als een bemoediging.

Als een blijk van vriendschap en vertrouwen.

? Heeft iemand wel eens een hand op uw schouder gelegd?

Je voelt als het ware de warmte van die ander, die hartelijke bewogenheid in je overvloeien.

? Wel eens uw hand gelegd op de schouder van die ander?

Een hand op de schouder van je inmiddels bejaarde vader.

Of een hand op de schouder van je zoon, je dochter, die zo verschrikkelijk z'n best heeft gedaan, maar die toch niet mocht slagen voor het examen?

Een hand zegt soms meer ... dan een stroom van woorden.

"Hij legde zijn rechterhand op mij."

De rechterhand.

Dat is volgens de Bijbel altijd ... de goede hand.

De hand van het heil.

En is het goede, het heil, dat de Here Jezus Christus met ons voorheeft, niet zijn genade, zijn vergeving?

Als je daar nog aan twijfelt ... voel dan zijn hand op je schouder.

Bij Hem ben je veilig en geborgen.

Daarom ook die woorden: "Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste."

Aan het begin was Jezus Christus, de Zoon des Mensen.

Aan het einde zal Hij er ook zijn.

Hij was er bij ... toen de hemel en de aarde werden geschapen.

Hij zal er ook bij zijn ... bij de voleinding.

Pas het maar toe op je eigen leven.

Het eerste van je leven ... is je geboorte.

En het laatste ... dat is je sterven.

Jezus Christus, de Zoon des Mensen, Hij is daarbij.

Hij legt zijn zegende handen op je leven.

Hij zegt: Je hoort bij Mij.

Bij de doop zie je die hand zichtbaar op het voorhoofd van de dopeling neerdalen.

En bij de uitgang van het leven ... ook dan is Christus daarbij.

Dan draagt Hij je - in zijn doorboorde handen - dwars door de dood naar een eeuwig leven met God.

*

Hemelvaartsdag 2002.

Waar is de Here Jezus?

Hij is op aarde geweest, geboren in een stal, gestorven aan een kruis.

Hij is, als de Zoon des Mensen, in ons menselijk geslacht gekomen.

Hij heeft geleden, gestreden, gehuild en geworsteld.

Maar Hij heeft de dood van zijn kracht beroofd toen Hij als eersteling, als baanbreker, opstond uit het graf.

God, de Vader, heeft Hem alles in handen gegeven.

Hij heeft onze aardse grenzen doorbroken.

Hij is naar de hemel gegaan.
Er is ruimte gekomen ... om te leven.
Om voor eeuwig te leven.
Met deze Here en deze Heiland.
Wij zijn ... in Zijn goede zegende handen.
Want Hij heeft de sleutels van de dood en van het dodenrijk.

*

Johannes op Patmos, broeders en zusters, jongelui, mag deze woorden van troost en bemoediging doorgeven aan de zeven gemeenten in de verdrukking.
Vanmorgen bereiken deze woorden ook ons.
Woorden die klinken in een tijd van Godsverduistering.
Godsverduistering?
Nee, zou Johannes zeggen, keer je maar om en zie.
Spits je oren en kijk je ogen uit je hoofd.
Want daar staat Jezus, de Zoon des Mensen, ... tussen de kandelaars.
De kandelaar als het beeld voor de gemeente.
De gemeente als het licht voor de wereld, stralend in de duisternis van zonde en de dood.
Getuigend van Gods liefde en zijn genade.

Dáár, midden tussen de gemeenten, daar staat de Here Jezus.
Als de grote Hogepriester die zijn leven voor ons heeft gegeven.
En als de Koning der koningen die zijn gemeenten beschermt en regeert.
Door zijn Woord en met zijn Heilige Geest is deze Zoon des Mensen vanmorgen ook bij ons hier in de kerk.
Door zijn opstanding en zijn hemelvaart heeft Hij een nieuw begin mogelijk gemaakt.
Met God, met ons.
Kom dan en voel de warmte van zijn hand op je schouder.
Je zonden zijn je vergeven.
Kom dan, mensenkind, en zondig niet meer.

*

Hemelvaartsdag 2002.
We zijn geraakt, geschokt, door de dingen die de afgelopen week zijn gebeurd.
Ook wij vragen ons af: Waar is de Here Jezus?
Hij is in de hemel
Maar ... Hij is ook door Zijn Woord en met Zijn Geest in het midden van de gemeente.
Zo gaat vanuit de hemel het werk van de Zoon des Mensen op aarde ... door.
Hij ging naar de hemel ... omdat Hij daar veel beter zicht op de aarde kan hebben.
Hij ziet u, Hij ziet jou en Hij ziet mij.
Hij ziet het spoor dat wij door het leven trekken.
Onder zijn - wakend - oog gaan wij zijn toekomst tegemoet.
Eens zal Hij weerkomen ... om voor altijd en eeuwig bij ons te zijn.
Die tijd zal aanbreken ... als alle volken met het evangelie bekend zijn.
Als alle volken ... tot zijn discipelen zijn gemaakt.

*

Zo neemt Christus afscheid van zijn discipelen op Hemelvaartsdag.
Zijn werk op aarde is volbracht.
God en mens ... zijn weer verzoend.
Het Koninkrijk ... is op aarde gekomen.
Elf discipelen trekken in het spoor van Christus ... de wereld door.
En wij ...?
Met dezelfde opdracht en belofte trekken wij in dat spoor verder ... de dag van de
wederkomst van Christus tegemoet.
De Heilige Geest en het Woord gaan met ons mee.
Een lichtend spoor,
de eeuwen door.
Getuigend. Zingend.

Hoort, dit is een woord ten leven,
Christus die ten hemel vaart:
Mij is alle macht gegeven
in de hemel en op aard:
o, verkondig alle volken
wat u werd geopenbaard!

Ik ben met u, alle dagen,
nu en tot in eeuwigheid!
Van mijn Rijk zult gij gewagen,
gaat dan heen, gaat wereldwijd,
gaat, tot aan het eind der dagen -
Ik ben met u, voor altijd!

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem, Hemelvaartsdag 9 mei 2002

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !